

FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG

„A legnagyobb cél pedig itt, e földi létben
ember lenni mindég, minden körülményben”
(Arany János)

„Az igazat mondd, ne csak a valódit.”
(József Attila)

A rendszerváltozás veszteségeinek érdekvédelmi, közéleti, politikai Hon-LAPJA

Nyomdai kiadását alapította: **1993-ban az osztársadalmi érdekvédelmet országos hatókörben ellátó**
társadalmi szervezet, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉG /FÜNÉSZ/

Dallamúzó nemzetközi DALFESZTIVÁL — avagy: **Botfűléség, meg nyelvi monopólium?**

Túl vagyunk az idei első könnyűzenei show-förgetegen, a svédországi Malmöben május 14-én, kedden este megkezdett, a sorrendben ezúttal már az **58. Eurovíziós Dalfesztivál** első elődöntőjén. A helyszínen 11 ezer fül- és szemtanú, a kontinens országaiban pedig több millió ember hallhatta-nézhetette a televíziós képernyők előtt, hogy mire képes **a káprázatos fényözön, a színpadi akrobatika, a nóták angolul előadásának monopolizálása**, no és a már-már kötelező rituáléként felhangzó közönség-fütyülés, -sikítás, tehát a javából való **csinnadratta**, amelyekhez jól illett a zenei program **„Egyek vagyunk”** jelszava.

Mielőtt szólnék röviden a 16 országból érkezett szerzemény bemutatásával járó **igen negatív élményeimről**, szükségét érzem e témakörhöz többé-kevésbé kötődő réges-régi emlékemet felidézni:

Úgy a 60-as évek legeleje lehetett, amikor tinédzser növendéke voltam a Jászberényi Palotási János Állami Zeneiskolának, ahol hegedűt tanultam, s az alapvető zeneelméleti ismereteket adó, meg a kottából való éneklést gyakorló szolfézs órát **Bakki József** igazgató úr vezette. Az osztályunk tucatnyi tagjaival együtt magam is örömmel vettem részt e foglalkozásokon, egészen addig, amíg nem érkeztünk el a tananyagban a hangnem nélküli 12 fokú hangrendszerig, a dodekafóniáig. Ez e félhangonként haladó, szakmai nyelven kromatikus hangsor roppant idegenül, sőt, idegesítően hatott ránk, hiszen benne gyakorlatilag elveszett a kitapintható, élvezhető dallam. **De akkor mi a fenének az egész?** – kérdegettük egymást, amíg nem érkezett a tanterembe az óraadó.

Az egyik délután azonban történt valami váratlan a kis kollektívánkban, ahová magammal vittem a magyar nyelvű Szovjet Híradó egyik friss példányát, amely leköszölte **Nyikita Hruscsov** szovjet párt első titkárnak és miniszterelnöknek a **Szovjetunió** művészei országos tanácskozásán

elhangzott beszédét, s abban kitért az osztrák-német zeneszerző, Schönberg találmányára, a már említett dodekafóniára. Amiről annyit mondott: **ha a kutyáját a zongora elé ültetné, a mancsaival csapkodva, tudna produkálni ilyesféle zenét.** E cikket megmutattam az igazgató úrnak, aki elolvasta, majd visszaadta. A továbbiakban nem foglalkoztunk már túl sokat a tizenkét-hangúsággal.

Mindezt azért meséltem el, mert az említett keddi estén, figyelve a fesztiváli tévéközvetítést, az jutott eszembe, hogy akik a Malmőben elsőként elhangzott 16 dalt komponálták, s a versenyre bejuttatták, bizonyára **nagy rajongói lehetnek a kromatikának, hiszen a talán félhangú váltásoktól sem mentes zenei produkcióikba szinte minden hangzás-megoldást beleépítettek, kihagyva azonban belőlük a legfontosabb elemeket: az egyszerűen felfogható, könnyen megjegyezhető dallamokat!** Talán csak az **orosz** és a **belorusz** nóták voltak kivételek, ám be is jutottak a döntőbe, a többi nyolc mellett, amelyek melódiáiból pár taktusnyi sem maradt meg a fülemben.

Egyébként már régóta tapasztalható e nemzetközi könnyűzenei seregszemlén, hogy **egyre kevesebb az olyan dal, amely tartalmazza a fül számára kellemes melódiát.** A botfülűek ezt nyilván nem is kifogásolják.. De hát a számuk ennyire gyarapodna?

Persze vannak itt más dilemmák is. Például az, hogy a résztvevő országok hozzák-e magukkal a saját szórakoztató zenei világukat, stílusukat, vagy mindent csak a ritmusra fókuszáló kommersz-kaptafa alapján gyártsanak, Írországtól Azerbajdzsánig, Izraeltől Norvégiáig? Például az, hogy a színpadon legyen-e akrobatika, meg az előadók ruhái silányulhatnak-e afféle teátrális jelmezekké? Például az, hogy a dalszövegek kivétel nélküli angolul tolmácsolásával züllesszék-e sablonossá, monotonná az egész programot, holott az élménydúsabbá válna a nemzeti nyelvek használatával?

Valahol valakiknek ideje lenne már mindezen kérdésekről felelősen dönteniük, meg arról is, a különféle szponzorok, támogató cégek profitszerző kavalkádja-e ez a fesztivál, vagy hagynak lehetőséget arra, hogy ott váljanak ismertté, kedvelté olyan slágerek, amelyeket akár évtizedek múlva is felidézhetnek, dúdolhatnak a szép, a fülbemászó dallamok kedvelői? Mert hogy a rendezvények első felében még bőven örülhetett efféle gyöngyszemeknek a közönség!

Az embert érdekelte volna azon az estén a **szervezeti-technikai lebonyolítás** háttere is, az, hogy **miképpen fogadják a beérkezett szavazatokat, amelyekhez egy-egy dal esetében hány ponttal járul hozzá zsűri, s akad-e ott a szabályok tisztességes betartására örködő közjegyző?** E közlések helyett azonban megjelent a képernyőn az **Európai Műsorszolgáltatók Szövetségének** (European Broadcasting Union, EBU) vezetője, s csak annyit mondott lakonikusan: **minden rendben történt.** Hát ezt lehet hinni is, meg akár nem is...

Csütörtökön este a magyar közönség által bejuttatott **KEDVESEM** kerül a malmői színpadra. Az eddig megismert mezőnyt megfigyelve, az előadónak, az újságíró kollégának, a Szabolcs-Szatmár-Beregből a világdeszkákra érkezett fiatalembernek, **ByeAlex**-nek lehet esélye a nótájával, még ha a Bwin nemzetközi fogadóportál nem egészen így látja a sorsát.

Végezetül bevallom, a döntőbe jutás tippelése dolgában biztosabb lennék magam is, ha a budapesti dalválogatón ismertté és kedveltté vált **Úgy fáj**, vagy az **Élj pont úgy** című fülbemászó szerzemény várna sorára 16-án, **Radics Gigi**, illetve **Cserpes Laura** tolmácsolásában, akik a magyar hivatalos zsűrizők akkori véleményével ellentétben, nagyon is alkalmasak már a nemzetközi megmérettetésre!

2013. május 15.

Velkei Árpád

INFORMÁLJA, KÉRDEZZE, OLVASSA

a **rendszerváltozás veszteseinek** készülő
VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,

a

FÜGGETLEN

MAGYARORSZÁG-ot!

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarorszag.hu

E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Levélcím: **6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.**
